

ex voto

geen beeld zo veelvuldig bekeken
als een nooit genomen foto
we reden langs de rivier, de bedding
bedolven onder rietpluim en balsemien

beeld je in: een gekreukeld roze lint
dat kleeft aan het groene kleed
van ons landschap langs de Durme

we mochten in de zoom
van het Molsbroek door een kijker
turen: een blauwe reiger deed
of alle plassen de zijne waren
en het kuiken van een meerkoet
repte zich naar het water alsof
het bang was voor moeders verwijten

als een vijver van Monet
zo dreven waterlelie en gele plomp
en gelijk een paarse sluier droegen
eilandjes een gaasdoek van kattenstaart

alweer waren we onze camera
vergeten, maar geen beeld van
onze tocht wordt vaker bekeken
dan deze nooit genomen foto's

we hangen ze uit in een kapel
van dromen zoals een vrome
pope zijn iconen en ex voto's

des avonds hangen we ze uit
wanneer een nevel van weemoed
de verte verbergt en de tijd zich
oprolt als een dier dat wil slapen

Staf De Wilde